

Komediální seriál režiséra JANA PRUŠINOVSKÉHO

DOBŘÉ RÁNO, BRNO!

„Někdy k tomu, aby se rozjela fantazie a chuť vytvořit fikční svět, stačí mít otevřené oči a trochu štěstí. Když jsem odcházel z vysílání Dobrého rána, měl jsem pocit, že životy lidí, kteří Dobré ráno vysílají, nejsou zase tak vzdálené životu, který vedu já.“

scenárista a režisér **Jan Prušinovský**

„Aby komediální seriál pracující s nadsázkou a humorem fungoval, musí se odkazovat na svět, který divák zná nebo má alespoň pocit, že ho zná. Ranní přímý přenos ‚Dobré ráno‘, který se z Brna vysílá od roku 2004, takovým světem dozajista je, a stal se proto skvělou inspirací pro náš seriál.“

kreativní producent ČT **Matěj Stehlík**

„Smál jsem se od prvních řádků, co jsem scénář dostal do ruky. Poté se to přeneslo na čtenou zkoušku a následně na plac. A teď doufáme, že i na diváky.“

herec **Ondřej Kokorský**

„Slyšel jsem o režisérech, kterým se může moje postava v seriálu podobat, ale nikdy jsem s nikým takovým nepracoval. Jsem si ale jistý, že ji Honza Prušinovský napsal podle chování lidí z branže, s nimiž má nějakou životní zkušenost. Jména znát nechci.“

herec a moderátor **Jan Kolařík**

„Televizní zaměstnanci byli tak milí a sami zábavní, že byla sranda i mimo natáčení. Mně osobně by už lezla na nervy nějaká roztahaná hlučná parta exotů, kteří už půl roku omezují můj pracovní prostor a klid, a oni ne. Prostě pohoda v Brně!“

herečka **Zuzana Zlatohlávková**

JAN PRUŠÍNOVSKÝ: Dokonce i známé osobnosti, které v Dobrém ránu, Brno! hrají samy sebe, jsou fiktivní postavy

Byl hostem živě vysílaného pořadu z brněnského studia a v jeho kulisách pak natočil svůj nový komediální seriál. Režisér Jan Prušínovský mu dal název Dobré ráno, Brno! Po seriálech Čtvrtá hvězda, Trpaslík a MOST! jde už o jeho čtvrtý seriál pro Českou televizi.

Jedna návštěva ve vysílání Dobrého rána a hned námět na seriál. Co přesně se v Brně a cestou zpátky do Prahy stalo, že se v televizním zákulisí odehrává váš nový projekt?

Někdy k tomu, aby se rozjela fantazie a chuť vytvořit nějaký fikční svět, stačí mít otevřené oči a trochu štěstí. Když jsem odcházel z vysílání Dobrého rána, měl jsem pocit, že životy lidí, kteří Dobré ráno vysílají, nejsou zase tak vzdálené životu, který vedu já. Měl jsem pocit, že tohle všechno nějak znám, žiju, a přišlo mi to komicky absurdní. Zároveň je to perfektní kamufláž, jak sám sebe za něco schovat.

Mikrovět specifického pracovního prostředí, to byl i váš seriál Čtvrtá hvězda. Co, kromě kulis, bude ještě v Dobrém ránu, Brno!

Jinak než v hotelu s ambiciózní manažerkou a problematickými podřízenými?

Oproti Čtvrté hvězdě se podíváme trochu i do soukromí hlavních postav. Ve Čtvrté hvězdě jsme skoro nikdy neviděli, co mimo hotel dělají, jak a kde žijí. V Dobrém ránu zpracováváme život postav i mimo jejich profesi.

Je v seriálu někdo, kdo má nejbližší k realitě televizního vysílání?

Pracoval jsem spíše intuitivně v nadsázce. Nepsal jsem nikoho podle někoho konkrétního. Dokonce i známé osobnosti, které se v seriálu objevují a hrají samy sebe, jsou vlastně fiktivní postavy. Jura Pavlica v reálném životě rozhodně nemá problém s alkoholem a Robert Sedláček ve skutečnosti nedělá moc castingy.

Které situace z prostředí televize vás samotného nejvíc bavily?

Asi ty, které se dají označit jako krizové. Třeba když do ranního vysílání kvůli dopravnímu kolapsu nedorazí hosté. To mě bavilo psát a točit.

Kolikrát jste si pustil reálné Dobré ráno jako studijní materiál?

Studoval jsem ho docela dost. Na iVysílání je dostupný celkem masivní archiv. Pomáhalo mi to s výběrem témat a různých jiných drobností. Vlastně jsem témata a okruhy hostů docela dost kopíroval.

Herce pro seriál jste vybíral hlavně v Brně. Proč?

Celé se to v Brně natáčelo. Přišlo mi to přirozeně logické. Brno má dostatek opravdu kvalitních herců, některé z nich jsem již dříve obsadil. A pak nikdo nemusel dojíždět z daleka. Tedy kromě mne.

V seriálu MOST! jste jednu výraznou část natočil ve studiu Pošty pro tebe. Teď dokonce celou sérii v dekoracích pořadu Dobré ráno. Který reálný pořad ČT má, jako další v pořadí, šanci dostat se do vašeho seriálu? To je spíš náhoda než nějaký dlouhodobý plán. I když teď jsem pro nový film natáčel v kulisách pořadu Auto moto svět.

Už podruhé používáte v názvu seriálu vykřičník. Co má zdůraznit?

Nic. Mně se vykřičník líbí čistě jako vizuální symbol.

Jak by vypadalo Dobré ráno, pokud byste dostal a přijal nabídku jeho živé vysílání režirovat?

Nevím. Já si ani nedovedu představit něco takového režirovat. Je to živé vysílání, to je úplně jiná disciplína. Osobně si myslím, že bych to asi ani nezvládl.

Kvůli komu nebo kvůli čemu jste ochoten vstávat před pátou ráno?

Vstávám před pátou ráno docela často. Většinou kvůli hezkému rannímu světlu, které potřebuji při natáčení některých scén.

DOBŘE RÁNO, BRNO!

Televizní vysílání podle Jana Prušinovského. Osmidílný komediální seriál vypráví s velkou nadsázkou a specifickým humorem o zákulisí a aktérech pravidelného ranního pořadu.

Když na Špilberku zhasne noční osvětlení, rozsvítí se v režijní místnosti studia České televize na druhé straně města červené světýlko a společně s ním se rozzáří i oči ostříleného televizního režiséra Mirka Kurše. Se svou televizní rodinou, vlastní už dávno nemá, bojuje každý sudý týden o přízeň vstávajících diváků, kteří spouštějí své televizní přijímače, aby zahnali ranní chmury. Že rána nejsou vždycky dobrá, to ví Mirek, milovník piva a žen, moc dobře. Přes nepřízeň techniky, lidského faktoru, přírodních i hromadných katastrof chce ale všem těm, kteří to potřebují, společně s moderátorkou Radkou a jejím kolegou Cyrilem pravidelně naživo popřát: Dobré ráno, Brno!

1. DÍL

Rosnička Andrea probudí v moderátorce Radce nevoli, když komentuje dobu, kterou tráví maskérky jejím líčením. Napjatou atmosféru se snaží urovnat Radčin kolega Cyril, který věří, že všichni na pracovišti mohou být kamarádi. Jenže dámské rozbroje nejsou jedinou nepříjemností. Vedení tlačí kvůli klesající sledovanosti, což se Radka i Cyril snaží vyřešit každý po svém. Když dvě minuty před začátkem vysílání Andrea zjistí, že nemá ovladač na posunování obrázků o počasí, a produkční Alžběta nemůže najít prvního ranního hosta, mohlo by se zdát, že v plánovaném čase pořad nemůže nikdy začít. Opak je ale pravda, jen se zkrátka začne jinak, než se původně mělo.

2. DÍL

Maskérkám a kostymérkám už došla trpělivost a hodlají se postavit za svá práva. Vedení televize viní za odboj Mirka, který je vzteky bez sebe a chce si promluvit s televizním bezdomovcem Lubošem. Radka jede na casting do Prahy, kde zazáří, a vrací se do Brna s nadějí, že její dny v Dobrém ránu jsou snad konečně sečteny. Do mysli režiséra Roberta Sedláčka je ale manipulativně zaseto semínko nejistoty a Radka zažívá velkou potupu, kterou si vychutná především Andrea. Dobré ráno hostí chovatele lišek, se kterým se chtějí vyfotit zvukaři, a Mirek musí jít podruhé na kobereček k řediteli. Tento den už pak u Mirka nenajde útěchu ani plačící Radka a jeho spravedlivý hněv hořce zakusí také vzpurný osvětlovač Horst.

3. DÍL

Mirkovi se rozpadne dlouholetý intimní vztah, což vyděsí především jeho kolegy. Jak teď bude v klidu režirovat? Nabízí se jedna možnost, jenže jiná, netušená, ji předběhne, a tak se napětí mezi převážně ženským osazenstvem Dobrého rána zase o trochu zvýší. Cyrilova prohlídka u proktologa neproběhne tak, jak předpokládal. U Mirka ale jeho náhlá indispozice nenajde slitování. Mírek hřímá, že za Ostravu, kde studio zatopila pověstná chemická břečka zvaná Pomáda, se vysílat bude za každou cenu. A tak se zoufalý Cyril musí spolehnout na rady kuchaře Slávka a nafukovací kruh. Mirek mezitím upustí páru a chce vyjít Cyrilovi alespoň částečně vstříc. Nakonec ale Radka musí vytáhnout svou pověstnou kápězetku, jinak by Cyril přenos nepřežil.

4. DÍL

Andreina péče o její mediální obraz nese ovoce. Žádosti o foto, autogramy, Andrea si pozornost užívá. V jejím životě se ale náhle objeví fanoušek nechtěný. Mirek je bez partnerky zoufalý a kontaktuje dceru Johanu, která mu ale dává jasně najevo, že jeho prázdnotu vyplňovat nehodlá. Mirek chce dceři zaimponovat a vymyslí rebelský plán. Cyril radí Andree, aby o radu se stalkingem požádala Radku. Její nápad s bojovým uměním se však pro Andreu ukáže jako nevhodná cesta. Když se následující ráno ve studiu plstí mokrou jehlou, Andrea nečekaně nedorazí do práce, dramaturgyně Ticháčková nekontroluje hudební playlist, protože vespává kocovinu v Horních Dunajovicích, a z hudební vložky přejde smích i hosta Patrika Hartla.

5. DÍL

Cyril se od své matky dovídá o smrti svého nejoblíbenějšího otčíma Broni. Mirek dostává na srozuměnou, že Radka na jeho plotky s Andreou ještě nezapomněla. Ředitel Plíhal zjišťuje, že mladý dramaturg Šmarda pozval do studia rodáka z Ostravy. Tomu pak Mirek nařizuje, aby Ostraváka okamžitě zrušil a pozval brněnského aktivistu Břetislava Rychlíka. Bezdomovec Luboš se slituje a doprovází rozjitřeného Cyrila na pohřeb Broni. Ředitel Plíhal narychlo vyjíždí s Mirkem a Šmardou na mírovou misi za rozlícenými ostravskými šéfy. Radka se ráno srazí v koupelně s manželem, což nese následky. Proto není schopna zasáhnout, když Rychlík přes zákaz vytahuje v přímém přenosu své petice. Situaci zachrání až Cyril, který se nekontrolovatelně rozbřečí.

6. DÍL

Cestou na nádraží bourá do Radčina auta neopatrná paní. Radka ve stresu souhlasí jen s předáním telefonních čísel. Mirek má zastupovat v režii legendárního pořadu Hvězdy tančí a dramaturg Šmarda ho prosí, aby směl jet do Prahy s ním. Radka je v šoku, protože volané číslo neexistuje. Šmarda se v pražském studiu seznamuje s Johanou, která tam k Mirkovu velkému překvapení pracuje. Radka ze situace s bouračkou hroučí u Cyrila na zahrádce. Mirek s nelibostí vyslechne rozhovor arogantního střihače, který evidentně spí s jeho dcerou. Cestou od Cyrila Radka zjišťuje adresu podvodnice s telefonním číslem. Mirek i Radka si ten večer zvolí pomstu. Oba pak zažijí skvělé pocity úlevy, ty ale trvají jen krátkou chvíli.

7. DÍL

Mirek se dostává do zásadního konfliktu s dramaturgem Šmardou. Po srážce vlaků, kvůli které se nedostavil ani jeden ze dvou hostů, chce Šmarda obsah pořadu aktuálně změnit. Mirek se ale direktivně rozhodne držet linku ranní pohody a povolává do služby bezdomovce Luboše. Pozvaný meteorolog i kněz se nakonec v pořadu objeví, jen Andrea musí prodlouženými zprávami o počasí zajistit hladký průběh jejich výměny před kamerou. Šmarda je přes protesty Mirkem vyslán se vzkazem do komunitního centra v centru Brna. Když se konečně dovídá proč, je Mirkovi jasné, že mu tentokrát jeho trik nevyšel. O pořadu Dobré ráno se vzápětí po odvysílání začíná hodně mluvit, ale za stávajících okolností nelze konstatovat, že je toto případ, kdy může prospívat také negativní publicita.

8. DÍL

Do Brna přijíždí delegace etické komise z Prahy vyšetřit nedávné podivné události ve vysílání pořadu Dobré ráno. Dorazil dokonce generální ředitel, který má ovšem napilno s výběrem dlaždic do nové koupelny. Nerad by se totiž sprchoval v džungli. Před komisí někdo mluví krátce, někteří ale prozradí víc, než by museli. A tak je kromě výsledku štáb donucen absolvovat i odběr moči, ze kterého má strach hlavně Radka. V dramaturgovi Šmardovi se mísí emoce. Je šťastný z dalšího setkání s Mirkovou dcerou Johanou, na druhou stranu nerozumí jejímu nadšení z jeho chování. Napětí v budově stoupá. Všichni se bojí, že přijdou o místo. Na záchodcích pak dojde k jedné chladnokrevné výměně odebraných vzorků a jednomu žhavému polibku. To vede k tomu, že někdo na dlažbě skutečně skončí, a zároveň také k definitivnímu konci Dobrého rána.

KDO JE KDO V SERIÁLU DOBRÉ RÁNO, BRNO!

Mirek (Jan Kolařík)

Režisér. Míra je stará škola. Umí talk show, estrádu, živé přenosy a diskuze. Televize je jeho život. V televizi má zaměstnanou exmanželku, manželku i milenku. Poslední dobou však nestíhá a jeho vlastní svět ho začíná válcovat.

Radka (Zuzana Zlatohlávková)

Moderátorka. Stárnoucí herečka, absolventka JAMU, jejíž jediný objektivní kariéerní úspěch bylo angažmá v divadle Polárka. Poté, co její herecká kariéra nikam nevedla, získala práci jako moderátorka Dobrého rána.

Cyril (Ondřej Kokorský)

Moderátor. Cyril je šťastná povaha. Nemá vysoké ambice, chce se životem bavit. Nezájímá ho sláva ani peníze. Bydlí v zahrádkářské kolonii s výhledem na Špilberk, kde se pokouší o alternativní život. Aby si ho mohl dovolit, moderuje občas i mimo televizi a hraje v brněnských divadlech jednoslovné role.

Andrea (Simona Lewandowska)

Rosnička. Andrea je dívka z Uherského Brodu. A to se snaží setsakramentsky skrýt. Pomáhá jí přirozená krása a až urputná pracovitost. Andrea je na samotném začátku a rozhodně nechce zůstat tam, kde je. Chce rodičům v Brodu dokázat, že není blbá.

Slávek (Slávek Bilský)

Kuchař, který musí každý den uvařit nějaké netradiční, zdravé a zajímavé jídlo. Nejraději však sám navštěvuje pochybné restaurace na Cejlu.

Luboš (Roman Slovák)

Bezdomovec. Vzdělaný, přechytralý charismatický muž s prapodivnou minulostí, který se rozhodl dobrovolně žít žebrotou, aby mohl pábitelsky přemýšlet o životě a snít. Ve skutečnosti je jen líný a rád pije.

Alžběta (Tereza Volánková)

Asistentka režie. Všudypřítomná. Mirkova pravá ruka, zná ho skrz naskrz a jako jediná mu dokáže říct pravdu do očí. Se stoickým klidem a úsměvem Mony Lisy se jí daří řešit každodenní průšvihy členů týmu Dobrého rána.

Vítek Šmarda (Vojta Hrabák)

Dramaturg. V televizi pracuje krátce. Vítek je plný ideálů, jak by se dalo Dobré ráno vylepšit. Miluje brněnské básníky a sní o tom, že se jednou začne v ranní show recitovat. Jenže Mirek mu básničky z programu neustále vyhazuje.

Johana (Beáta Hrnčířková)

Produkční v pražské centrále ČT. Zároveň pěkně prořízlá pusa, jinými slovy také Mirkova dcera. Přes původní averzi, která pramenila z pocitu, že televize jí vzala otce, který věčně nebyl doma, touží uspět právě ve stejném prostředí jako on.

Dáda (Ivana Hloužková) a Pája (Nikola Mucha)

Kostymérky. Tmel každého kolektivu!

ZUZANA ZLATOHLÁVKOVÁ: Televizní zákulisí je prostě vděčná platforma pro situační humor

Na podzim si ve třetí řadě Případů 1. oddělení znova oblékla uniformu policejní tiskové mluvčí. Od ledna pak bude Zuzana Zlatohlávková moderátorskou hvězdou v novém seriálu Dobré ráno, Brno!, do kterého ji obsadil režisér Jan Prušinovský. Menší roli si zahrála už v jeho celovečerním debutu František je děvkař.

Dobré ráno, Brno! je komediální seriál. Nakolik zábavná pro vás byla exkurze do zákulisí televizního vysílání?

Víc než dost. V Brně je menší televizní barák než v Praze na Kavkách, a přesto mi trvalo asi čtvrt roku, než jsem vlezla napoprvé do těch správných dveří. Dále, skuteční televizní zaměstnanci byli tak milí a sami zábavní, že byla sranda i mimo natáčení. Mně osobně by už lezla na nervy nějaká roztahaná hlučná parta exotů, kteří už půl roku omezují můj pracovní prostor a klid, a oni ne. Prostě pohoda v Brně! Jinak tohle prostředí, to je skvělý námět na seriál. U uměleckých profesí totiž představuje celou škálu emocí, střihů nálad. Pocit geniality střídá pocit selhání. Musíte být furt ve střehu, zda se právě bavíte zcela vážně, anebo vám zase kolega regulérně lže do očí a vy mu na to po tisíci padesáté skočíte. Překvapovat a strašit nic netušící kolegy

je oblíbená disciplína. Zákulisí je prostě vděčná platforma pro situační humor. A co se zákulisí moderátorů týče, nejvíc mě bavily ty momenty, kdy máte pár minut do přímého vysílání a něco se takzvaně podělá.

Ve kterých okamžicích má vaše postava nejbliž k reálným televizním moderátorům a ve kterých naopak nejdále?

Jako herečka, která nemoderuje, nezná žádnou moderátorku osobně ani tuto profesi nikdy nesledovala zblízka, si dovolím tvrdit, že nejbliž mám k nějaké reálné moderátorce ve studiových scénách. Tedy během živého vysílání, kdy se opíráte o scénář, hosty či kolegu moderátora, pokud je toho zrovna schopen. Ve kterých okamžicích se moje postava nejvíc odklání od reálu, to by asi měli posoudit opravdoví moderátoři. Jsem přesvědčena, že ve vypjatých chvílích se člověk často zachová jinak, než by u sebe sám čekal, a tak těžko říct, co je ještě normální. A je jedno, jestli je někdo průvodčí, doktor, anebo moderátor, někdy se prostě stane, že máme nejdál od všeho a všech, že nedohlédneme už ani na morálku, slušnost, profesionalitu.

V jedné epizodě jede vaše seriálová postava do Prahy na casting, aby získala filmovou roli. Jak náročný byl při obsazování Dobrého rána, Brno! režisér Jan Prušinovský?

Jan nebyl vůbec náročný, to je člověk, se kterým byste šla hned a ráda na pivo. Na mne působil přejícně. Jako by vám fandil, jako by tušil, že máte trému, a chce vám spíš pomoci. Mluvili jsme spolu jako nějací spolucestující, kteří jsou si sympatičtí a mají dlouhou cestu před sebou, a tak můžou poklábat. Vzpomínali jsme třeba na Ústí nad Labem, kde jsme si oba něco zažili. A Honza mi taky připomněl, že se již pracovně trošičku známe. Vůbec jsem si ale nepamatovala, že jsem asi tři vteřiny hrála v jeho prvním filmu.

Takže tento casting byl o dost jiný než ty, které jste absolvovala předtím?

To ano. Mě se nikdy předtím žádný režisér, režisérka na castingu nezeptal, nezeptala na to, jak se mám, co dělám, jestli mám angažmá, co děti... Povídáním si o něčem jiném než o roli a o práci se uvolníte, zapomenete, kde jste a proč tam jste. Je to jiná energie, pak se lépe zkouší. Já potřebuji na kameru pomoci. A Honza jako režisér je po všech stránkách skvělý a navrch je to Člověk! Žádné chodící ego, pan šéf, pan nejvedlejší a opovaž se něco nabídnout. Jsi umělec, ale hlavně nenabízej. Paradox, že? To byste koukali, jak se dá tvorba znásilňovat. Je to docela smutný paradox, že na castingy už moc režiséři nechodí. Tam, kde byli, jsem v drtivé většině roli dostala. Ale to už zabíhám. Jo a sranda je, že na Dobré ráno, Brno! byla dvě kola castingu – během pandemie. První kolo jsem měla na výběr. Buď účast osobně, anebo si doma natočit takzvanou selftape. Druhé kolo už probíhalo s panem Prušinovským. A hned den po castingu jsme měli s mužem svatbu. Ani nevím, na co jsem před kamerou myslela víc... Jan nebyl náročný, byl nápomocný. Trpělivě mě pořád dokola nabádal, ať nic nedělám s tělem, hlavou, ať jen stojím na místě. A furt se chechtal. Což mě samozřejmě hecovalo ke skopičinám. No, nějak jsme to dali.

Jaké emoce by u vás převládaly, kdybyste se v šest hodin ráno měla postavit před kamery a vysílat dvě a půl hodiny živě?

Myslím, že u mě by první emoce naběhly už ve čtyři ráno, kdy plus minus moderátoři vstávají, a nebyly by průhledné. V šest začíná vysílání, to už bych pravděpodobně nebyla tolik podrážděná, protivná a frustrovaná. Už jsem kdysi řekla, že pro rodinu bych udělala cokoliv, jinak nevstávám!

Co se musí stát, abyste měla opravdu dobré ráno?

No právě, mně stačí se jen dostatečně vyspat. Ideálně osm hodin. Pak mám opravdu dobré ráno. A pokud si cestou s dětmi do školky neucpu všechny drážky na botě psími výkaly, vydrží mi to ráno až do večera.

Jak často si po probuzení pustíte ke snídani televizi? A chcete po ránu od moderátorů spíš pobavit, nebo informovat?

My u jídla televizi nesledujeme. Já ji neměla dvacet let. Už si na ni asi nezvyknu, nebo až budu starší, nevím. A teď asi čtyři roky mají děti televizi od strejdy, spíš tedy samy pro sebe. No, zapnutá je sporadicky. Kdybych si ale představila, že ke mně po ránu v nějakém pořadu promlouvají moderátoři, zajímala by mě vždy osvěta, důležité informace o lidech, společnosti, o přírodě, kultuře, a kdyby to bylo podané navíc vtipně, s humorem, byla by to ideální kombinace.

ONDŘEJ KOKORSKÝ: Baví mě, že si Česká televize troufá dělat legraci sama ze sebe

Bydlí na okraji Brna, ráno moderuje v televizi, večer hraje vedlejší role v divadle. Na jeho výchovu mělo v dětství vliv hned několik otců. Cyril je šťastný smolař. V seriálu Dobré ráno, Brno! ho hraje Ondřej Kokorský.

Měl jste ve scénáři ke své postavě připsané od Jana Prušinovského nějaké specifické poznámky?

Honza nemusel ve scénáři speciálně nic popisovat. Scénář byl tak dobře napsaný, že mi bylo celkem jasné, co si o postavě myslet. Na čtené zkoušce jsme doladili detaily, ale hlavně jsme se při čtení scénáře pořád smáli.

Co vás tedy rozesmávalo?

Smál jsem se od prvních řádků, co jsem scénář dostal do ruky. Poté se to přeneslo na čtenou zkoušku a následně na plac. A teď doufáme, že i na diváky. Baví mě, že si Česká televize troufá dělat legraci sama ze sebe.

Jaké trapasy ve vysílání nebo mimo televizní studio se Cyrilovi v seriálu Dobré ráno, Brno! přihodí?

Trapas snad žádný, ale trapných situací tam je dost. Například návštěva u proktologa byla jednou z těch citlivějších. A Cyril není zrovna nejzdatnější vypravěč vtipů, což se mu nakonec vymstí.

Kolik jste toho před první klapkou seriálu věděl o vysílání skutečného Dobrého rána? Znal jste reálné zákulisí?

Ne, na prohlídce toho reálného prostředí, která samozřejmě byla, jsem chyběl. Ale díval jsem se na záznamy. Jak na ty současné, tak na úplné začátky, kdy novinky dne četli moderátoři z novin. Ale díky tomu, že se seriál natáčel v reálném studiu, jsem si poměrně rychle zvykl. Dokonce s námi natáčeli kameramani skutečného Dobrého rána a ti nám atmosféru pomohli nasát.

Moderátoři Dobrého rána musí během vysílání zvládnout rozhovory s lékaři, umělci, učiteli, vědci. Ve kterém oboru by vás bavilo si v rámci přípravy zjišťovat podrobnější informace?

Bavil by mě asi nějaký nevšední obor. Lidé, co něco opravdu umí.

Jak velká by byla vaše nervozita, pokud byste měl příležitost uvádět několika-hodinový živý televizní přenos?

Obrovská. Smekám před všemi kvalitními moderátory. S touto disciplínou jsme s mojí kolegyní moderátorkou dost bojovali. Byla to velká zábava.

JAN KOLAŘÍK: Vstávám minutu po páté. Takhle časně se nikdo nebudí dobrovolně, ale za ty roky mám v hlavě nastavený biologický budík

Třicet let svým hlasem budí, baví a informuje posluchače jednoho brněnského rádia. Ještě o něco déle, od roku 1988, je v angažmá v Divadle Husa na provázku. Dostává role ve filmu i v televizi. Jeho zatím poslední je režisér v seriálu Dobré ráno, Brno!

Ranní televizní vysílání podle Jana Prušínovského. Má vaše postava režiséra blíž k realitě, nebo více k nadsázce?

Je to spíš na hraně. Slyšel jsem o takových režisérech, ale nikdy jsem s nimi nepracoval. Jde spíš o to, že divák bez nadhledu a smyslu pro nadsázku by mohl seriál považovat za realitu a říkat: Podívejte se, jací lidé jsou placeni z koncesionářských poplatků. Jsem si ale jistý, že Honza Prušínovský tu postavu napsal podle chování lidí z branže, se kterými má nějakou životní zkušenost. Jména znát nechci.

Co by pro vás bylo tím nejlákavějším, pokud byste měl možnost být režisérem reálného několikahodinového živého televizního vysílání?

Live Aid 1985. Koncert z londýnského stadionu ve Wembley, který pomohl získat peníze na potlačení hladomoru v Etiopii.

Obdivuhodných třicet let moderujete na jednom soukromém rádiu Ranní show. Jak se člověk naučí vstávat dobrovolně kolem páté hodiny ráno?

Vstávám minutu po páté. Takhle časně se nikdo nebudí dobrovolně, ale za ty roky mám v hlavě nastavený biologický budík. I když nemusím ráno do rádia, tak jsem před půl šestou vzhůru.

A jak dlouho vašemu tělu trvá, než se aktivuje na plný výkon?

Od otevření oka po cestu na vysílání to mám za deset minut.

Večer představení v divadle, velmi brzy ráno moderování v rádiu. Na jevišti práce s gesty, výrazem a okamžitá reakce publika. Před mikrofonem intimita, obrazotvornost a pouze hlas. Proč potřebujete obě tak rozdílná prostředí?

Rozdílná prostředí potřebuji pro zachování alespoň částečné lucidity, protože jinak bych po představení divočil dlouho do noci a bylo by moc piveček.

Rozumím tomu, že televizní zákulisí je divácky atraktivnější, ale jak by podle vás mohl vypadat příběh seriálu Dobré ráno, Brno!, pokud by se odehrával v rozhlasovém studiu?

Zákulisí rozhlasového vysílání by bylo o cestách na vysílání přímo z baru, spánek mezi songy, kolegyně v negligé, onanující moderátor, který zapomněl, že je ve studiu webová kamera. O totálně opilém moderátorovi, který vysílá večer na Štědrý den a není schopen vyslovit telefonní číslo do studia, které je 422 166 44. Čtyřky jsou těžké i normálně. A taky o ožralých kamarádech, kteří si ráno přijdou půjčit peníze na automaty. O Jiřím Pechovi, který se ve čtvrt na šest přijede pochlubit novým autem, protože ví, že v Brně jsem takto brzy ráno jediný střízlivý herec, který je vzhůru. Ne vše z toho, co jsem popsal, jsem zažil na vlastní kůži, ale všechny ty situace se staly.

SIMONA LEWANDOWSKA: Jsem docela trémista. Potřebuju vědět, co mě čeká a co budu dělat

Hlava Medúzy, Stíny v mlze, Pět let – seriály České televize, ve kterých si v posledních dvou letech zahrála Simona Lewandowska. A teď se k nim přidá ještě Dobré ráno, Brno! V osmi epizodách ji diváci uvidí v roli moderátorky počasí.

V seriálu Dobré ráno, Brno! figurují všechny profese potřebné pro ranní televizní vysílání. Jak milosrdný byl k vaší postavě autor scénáře a režisér Jan Prušinovský?

Řekla bych, že tak akorát. Kvůli žánru jsou samozřejmě všechny „negativní“ rysy zveličené. Andrejka není úplně nejbystřejší. Často mluví dřív, než myslí. Je velmi ambiciózní a jde si tvrdě za svým. Jak už jsem říkala, příliš rozumu nepobrala, a tak ji většinou nezbyvá nic jiného než využívat svých ženských zbraní. Je to ale hodná holka. Takové telátko.

Vaše postava musí do práce vstávat kolem páté ráno. Jak zásadní je to pro ni problém?

V kolektivu je nejmladší. Má tedy nejvíc elánu a entuziasmu. Každé ráno se snaží přicházet do práce svěží a připravená.

Postava moderátorky počasí má v seriálu větší ambice než jen předávat informace o tlakových nížích. Jaké sny máte vy?

Ráda bych byla ve své práci tak dobrá, abych si jednou mohla vybírat a měla na práci klid. Jsem napůl Polka a moc bych si přála zahrát si i tam.

Bavilo by vás podílet se na několikahodinovém živém vysílání, ke kterému navíc patří slušně velká dávka adrenalinu?

Jsem docela trémista. Potřebuju vědět, co mě čeká a co budu dělat. Mívám to ale ve vlnách. Občas mě ten risk a nutnost improvizovat „rajcuje“. Ráda bych si to někdy zkusila.

A jakou šanci má u vás něco, co je pravidelné, stále se opakující?

Záleží, jestli mě to baví. Nějaký řád v životě potřebuji, zároveň ale i nepravidelnost. Aby to tak nějak v tom životě dýchalo. Snažím se střídat bubliny a prostředí. Na jednu stranu je pro tohle herectví ideální, na druhou je pro mě těžší hledat si přátele mimo obor.

DOBŘE RÁNO – nedílná součást programu ČT2

Vše, co potřebujete ke startu do nového dne. Ranní dávka informací a hudby, doplněná o zajímavé hosty a kulturní tipy – taková je stručná charakteristika pořadu Dobré ráno. Česká televize ho původně z Prahy začala vysílat v roce 1998. O šest let později také z brněnského a ostravského studia. V programu ČT2 má stále místo od pondělí do pátku. Živé vysílání začíná za minutu šest.

SOŇA BARANOVÁ: Po Ondřejovi jsem jednou ve vysílání hodila šlehačkový dort. Chtěl to režisér

Pořad Dobré ráno má čtyři moderátorské dvojice. Rovným dílem se ve vysílání střídají z brněnského a ostravského studia. Jednu z těchto dvojic tvoří Soňa Baranová a Ondřej Blaho. Moderují spolu od listopadu 2014.

Jak velký je to adrenalin vysílat několik hodin živě?

Ondřej Blaho: Velký. Dvě a půl hodiny je dlouhý časový úsek a vzhledem k denní době, různorodosti témat a hostů se opravdu může stát cokoliv. A čím víc nestandardních situací nastane, tím mě to baví víc.

Soňa Baranová: Adrenalin se jistě v průběhu vysílání vyplavuje, ale vlastně si to v tu chvíli moc neuvědomujete. Živé vysílání valí, nejde zastavit, a vy nemáte prostor tyhle emoce naplno prožít. Cokoliv se stane, ať už je to příjemný moment, nebo průšvih, se prostě stane, a než si to stihnu uvědomit, jedou zprávy nebo hraje kapela.

Za jak dlouho si člověk zvykne na vstávání kolem páté ráno?

S. B.: Nikdy. A to říkám s velkou pokorou k lidem, pro které je to každodenní rutina nebo kteří pracují na směny. Už osm let vstávám na vysílání ve 3:40 a je to pořád stejně bolavé.

O. B.: Vstávám kolem čtvrté hodiny, a upřímně, nezvyknete si na to nikdy. Pokud bych vysílal celý měsíc, jen s víkendovými pauzami, tak snad, ale kvůli střídání nejen moderátorských dvojic, ale i studií České televize nemáte šanci si na brzké vstávání zvyknout.

Co vás zaručeně během vysílání vyvede z míry?

O. B.: Vlastní chyba.

S. B.: Otázka není ani tak co, ale kdo mě vyvede z míry. Jestli to někdo umí opravdu zaručeně, tak je to kolega Ondra Blaho. Ale on umí dokonale vyvést z míry asi i sám sebe.

Kterou „veselou příhodu“ z vysílání dáváte mezi přáteli k dobru?

S. B.: Ráda vzpomínám na pokyn z režie, abych po Ondrovi hodila šlehačkový dort. To nešlo odmítnout. Nezapomenutelný byl i Bróňa alias Jan Budař, se kterým jsem v rámci jeho role zažila speed dating v přímém přenosu. Ale tady si nejsem jistá, jestli je to veselá, nebo spíše traumatická zkušenost.

O. B.: Jen ty nepublikovatelné.

Jak velký prostor máte ve scénáři Dobrého rána pro improvizaci? Je vše před vysíláním připravené do nejmenšího detailu?

O. B.: Musí být. Pouze když jste maximálně připravený, můžete si dovolit improvizovat. Protože pokud improvizace nevyjde podle vašich představ, můžete se opřít o přípravu.

S. B.: S trochou nadsázky bych mohla říct, že jediné, co máme s Ondrou připravené, je úvod vysílání. Je to náš rituál. Úvodní vstup si píšeme, protože začátek je vždy nejtěžší a my chceme odstartovat dobře. Ale každé Dobré ráno má scénář, který určuje posloupnost jednotlivých témat a hostů, délku vstupů, rozvržení hudebních klipů, upoutávek a dalších složek vysílání. Nicméně rozhovory jsou, alespoň za nás s Ondrou, improvizace. Improvizace, které ale předchází důkladná příprava. Od dramaturgů dostáváme obsáhlou rešerši ke každému tématu. Na tu navazuje společná porada, kde nám dramaturg představuje svou motivaci, proč pozval toho nebo onoho hosta nebo vybral nějaké téma do pořadu, a určí směr, kudy by se rozhovor měl vést. Často o tématech diskutujeme, sdílíme vlastní zkušenosti, dohledáváme podrobnosti. Do studia tedy jdeme poučení, připravení, ale otevření. Nečteme otázky, které nám někdo napíše. Posloucháme hosta, vnímáme téma a stavíme na přirozené zvědavosti, která je podle mě základem dobrého moderování.

MATĚJ STEHLÍK: Náš brněnský seriálový štáb, to jsou srdcaři, kterým jde o jediné – zvládnout vysílání a být lepší než ostravská konkurence

Televizní prostředí zná dokonale, pohybuje se v něm od devadesátých let. Jako kreativní či výkonný producent je Matěj Stehlík podepsaný například pod seriály *Trpaslík*, *Svět pod hlavou*, *MOST!*, *Metanol* nebo *Případy 1. oddělení*. Nyní si ve své kanceláři na Kavčích horách pověsí plakát k *Dobrému ránu, Brno!*

Co je na zákulisí televizního vysílání tak zábavného, že o něm Jan Prušinovský natočil svůj nový komediální seriál?
Svět televize je pro diváky mimořádně atraktivní. Vezměte si například pravidelně velkou návštěvnost na dnech otevřených dveří v České televizi. Televize je svět, který diváci znají jenom z jedné strany, přes obrazovku svého přijímače, a zachovává si značnou míru tajemství. A pokud jim nabídneme pohled do zákulisí, a navíc s velkou dávkou nadsázky, jsem přesvědčený, že je bude zajímat. Lidé, kteří v televizi pracují, už to tak možná nevnímají, ale televize má i sedmdesát let od svého vzniku svoje nezaměnitelné

kouzlo. Nejenom výroba hraných filmů, ale všech televizních pořadů, ať už pro děti, nebo dospělé, to je pořád jakási továrna na iluze. A Jan Prušinovský má schopnost najít v ní navíc potenciál pro komediální seriál.

Dobré ráno, Brno! využívá formát i kulisy reálného, pět dnů v týdnu živě vysílaného pořadu České televize. Kolik fikce bylo třeba do seriálu přidat?

Především je nutné říci, že *Dobré ráno, Brno!* není reality show za zákulisí Televizního studia Brno, je to komediální seriál. Ale každý, kdo se někdy podílel na živém televizním vysílání, zná tu obrovskou dávku adrenalinu, který k takové práci prostě patří. Stejně jako množství infarktových situací, kdy musíte okamžitě řešit všechno to, co si nechcete ani neumíte představit. Nepřijde vám host, protože si špatně poznamenal den nebo hodinu vysílání. Když přijde včas, tak má před kamerou takovou trému, že ze sebe nevydá srozumitelnou větu. Před studiem se mu rozbije rekvizita, na které měl být postavený jeho rozhovor s moderátorem.

Souhlasím, těch nepředvídatelných okamžiků je nepřeberné množství...

Honza Prušinovský takovýchto situací přinesl skutečně velkou dávku. Už jen fakt, když si uvědomíte, že samotní moderátoři vstávají téměř ještě v noci, aby v šest hodin ráno vypadali za pomoci mnoha profesí optimisticky a svěže a diváky, kteří tou dobou teprve opouštějí postele, přesvědčili, že začíná další skvělý den, generuje řadu komických situací. K tomu hosté, kteří ve vysílání něco vyrábějí nebo něco vaří, a nedaří se jim. A všechny tyhle infarktové okamžiky zažívá v seriálu náš „štáb“ složený ze srdcařů, kterým jde o jediné – zvládnout vysílání a být lepší než ostravská konkurence. Všichni ale mají své životy a svoje limity. Prostě nejde je nemít rád.

Poznaj diváci, která příhoda se v televizním vysílání někdy skutečně stala a která je smyšlená?

Možná jen lidé z televize. Myslím ale, že někdy si ani oni nebudou zcela jistí, co je ještě fikce. Ale jak jsem řekl, *Dobré ráno, Brno!* není osmidílný seriál o skečích z televizního zákulisí. Zároveň ale rozhodně není jenom pro zaměstnance televize. Důležitou roli tam hrají i příběhy postav jednotlivých členů štábu. Pokud chcete srovnání s nějakým už odvysílaným seriálem Honzy Prušinovského, tak třeba se *Čtvrtou hvězdou*. Hotelové prostředí vyměníme za televizní.

Televizní studio Brno už čtvrt století natáčí AZ kvíz – pořad, který se stal legendou televizního vysílání, a i proto ho už mnohokrát filmaři ve svých projektech citovali nebo parodovali. Takže váš seriál posune *Dobré ráno* na stejnou pozici?

Citovat či parodovat můžete pouze něco, co je známé, něco, co je výrazná, zavedená značka. Takže v určitém kontextu se dá náš komediální seriál *Dobré ráno, Brno!* považovat za potvrzení pozice, kterou si originální *Dobré ráno* vybudovalo.

Jak moc vám záleželo na tom, aby herci, kteří hrají moderátory, byli odlišní od těch, kteří ten reálný pořad pravidelně uvádějí?

Musím říct, že podobnost mezi herci v rolích moderátorů a skutečnými moderátory *Dobrého rána* mě opravdu překvapila, byť to nebylo naším záměrem. Duchovním otcem tváří našeho *Dobrého rána, Brno!* je Honza Prušinovský a jsem velmi rád, že se nám seriál podařilo obsadit převážně brněnskými herci. Honza má velmi dobrý přehled, povědomí o brněnské herecké komunitě a opět vybral ty nejlepší, kteří k jednotlivým seriálovým postavám sedí typově dokonale.

Mohlo by se hodit aneb Jaké slangové výrazy zaslechnete v televizi

KLOPÁK – malý mikrofón s možností připevnění na oděv

BATOH – vysílač na kameru umožňující bezdrátový přenos obrazu a zvuku na Kavčí hory přes mobilní síť

ČUMIHLED – stínítko na obrazovku umožňující lepší sledování obrazu za vyššího okolního jasu

PĚTIKILO – světlomet s příkonem 5kW

TRAFO – objektiv s proměnnou ohniskovou vzdáleností

HLEDÁK – monitor na kameře, na kterém kameraman sleduje snímanou scénu

KOPR – kontrolní projekce, kontrola natočeného materiálu

HANDKA – mikrofón do ruky, případně také ruční kamera

PUŠKA – úzce směrový mikrofón

BROUSIT – zaostřit obraz

HOKR – z německého Der Hocker, nízká stolička či vyšší podložka, většinou dřevěná ve tvaru kvádrů

CHLUPY – speciální větrná ochrana mikrofónu pro útlum rušivých zvuků, na povrchu s delším vlasem

PAROHY – ramínko pro upevnění dvou či více mikrofónů

PITEVNA – jedno ze stravovacích zařízení v budově ČT na Kavčích horách

TRVALKA – trvalá složka ilustračních záběrů, která je k dispozici pro všechny redaktory

UCHO – malé sluchátko do ucha pro moderátora či respondenta

VODA – horizontální poloha při seřízení hlavy na stativu kamery

„Místo aby sis všiml problémů kolem sebe, řešíš, jakou hudbu bude český národ poslouchat každý všední den v šest hodin ráno?“

Alžběta

„Jsi prima kluk. Mám ale takový pocit, že kdyby jsme si my dva spolu začali, tak bych tě asi strašně týrala.“

Andrea

„My jsme tady všichni kamarádi!“

Cyril

„Já jsem na Kavkách jednu dobu prakticky žil!“

Mirek

„Mě dostat do postele není problém.“

Dáda

„Umřel mi tata. Můj poslední!“

Cyril

„Co to je za narážky, žabičko?“

Radka

„Za pět minut ať sedíš na tom zapoceným gaučiku!“

Mirek

Dobré ráno, Brno!

námět, scénář a režie: Jan Prušinovský

dramaturgie: Markéta Prušinovská, Jan Maxa

kamera: Petr Koblovský

střih: Michal Böhm

zvuk: Matěj Matuška, Michal Čech

hudba: Ivan Acher

architekt: Jan Novotný

kostýmní výtvarník: Ivan Stekla

umělecká maskérka: Jana Bílková

vedoucí produkce: Jan Vlček

producenti: Matěj Stehlík, Michal Reitler

hrají: Jan Kolařík, Zuzana Zlatohlávková, Ondřej Kokorský, Simona Lewandowska, Tereza Volánková, Ivana Hloužková, Nikola Mucha, Slávek Bílský, Vojtěch Hrabák, Roman Slovák a další

Kontakt pro média

Petra Boltíková

Mob. +420 703 401 233

petra.boltikova@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2023

www.ceskatelevize.cz

Fotografie

www.ceskatelevize.cz/ePress

<https://ctcloud1.czech-tv.cz/s/094jj0gXCoELd4C>

pavel.kral@ceskatelevize.cz

